

Chính sách và mô hình phòng chống bạo lực gia đình tại Hàn Quốc hiện nay

Nguyễn Thị Thu Vân

Đại học Quốc gia Hà Nội

Tóm tắt: Hàn Quốc với những đặc trưng văn hoá khá tương đồng với Việt Nam đã có những chính sách rất tích cực trong phòng chống bạo lực gia đình. Thành công của các mô hình phòng chống bạo lực gia đình ở Hàn Quốc là những bài học kinh nghiệm quý báu cho Việt Nam. Bài viết tổng quan các chính sách về phòng chống bạo lực gia đình của Chính phủ Hàn Quốc trong những năm gần đây và phân tích, đánh giá những thành tựu của các mô hình phòng chống bạo lực gia đình⁽¹⁾.

Từ khóa: Bạo lực gia đình; Mô hình phòng chống bạo lực gia đình; Chính sách xã hội; Hàn Quốc; Việt Nam.

1. Mở đầu

Hàn Quốc là một trong những quốc gia chịu ảnh hưởng lớn của hệ tư tưởng Nho giáo, đề cao kiểu gia đình truyền thống mang đặc tính gia trưởng, trong đó người đàn ông đóng vai trò trung tâm, người phụ nữ có vị thế thấp kém hơn, phụ thuộc vào người đàn ông trong gia đình. Theo các nhà nghiên cứu, chế độ gia trưởng - thể chế trong đó nam giới, tức người chồng, người cha là đại diện cho gia đình, thể hiện quyền uy hay sự chi phối một chiều đối với các thành viên còn lại, đặc biệt đối với phụ nữ trong

gia đình – khởi nguồn từ thời đại Chosun và tồn tại cho đến ngày nay. Chế độ gia trưởng trong xã hội Hàn Quốc được coi là nguồn cội sâu xa của sự bất bình đẳng trong gia đình, ở đó “nam giới chi phối, áp bức và bóc lột phụ nữ trên mong muốn về trật tự địa vị” và “dưới sự thống lĩnh của nam giới, các thành viên nam nữ trong gia đình sẽ phải tham gia vào việc sản xuất vật chất và tái sản xuất con người” (Park Boo-jin, 2002). Trong gia đình Hàn Quốc hiện đại, tư tưởng gia trưởng và áp đặt trong các khuôn mẫu ứng xử truyền thống đã dẫn đến nhiều xung đột giữa các thế hệ và trong cùng một thế hệ. Một trong số đó là vấn đề bạo lực gia đình giữa chồng và vợ. Theo báo cáo thường niên của Bộ Phụ nữ và Gia đình Hàn Quốc, bạo lực gia đình vẫn gia tăng thường xuyên và việc thực hiện các chính sách phòng chống bạo lực gia đình vẫn chưa đạt được hiệu quả mong muốn. Theo báo cáo tổng kết 10 năm gần đây của cảnh sát Hàn Quốc thì số vụ bạo lực gia đình tại Hàn Quốc có xu thế giảm liên tục từ năm 2003 đến năm 2012, nhưng lại có xu hướng tăng mạnh từ năm 2013 đến nay (Lee Gi-soo, 2013).

Cũng như Hàn Quốc, văn hoá gia đình ở Việt Nam mang nhiều nét đặc trưng của tư tưởng Nho giáo, coi trọng vị trí của nam giới, từ đó dẫn tới những mối quan hệ bất bình đẳng đối với phụ nữ trong gia đình. Bài viết này nhằm tìm hiểu tổng quan về chính sách, mô hình phòng chống bạo lực gia đình tại Hàn Quốc từ 1990 đến nay, đánh giá, phân tích các điểm còn hạn chế bởi đó có thể là các bài học quý giá cho việc thực hiện chính sách phòng chống bạo lực gia đình tại Việt Nam hiện nay.

2. Thực trạng bạo lực gia đình tại Hàn Quốc hiện nay

Tại Hàn Quốc, năm 2013, Viện nghiên cứu Chính sách phụ nữ Hàn Quốc đã tiến hành nghiên cứu khảo sát trên 5.000 người dân Hàn Quốc cư trú ở các khu vực khác nhau về thực trạng phát sinh bạo lực gia đình, nhận thức xã hội về bạo lực gia đình cũng như mức độ nhận thức về luật, chính sách phòng chống bạo lực gia đình. Kết quả nghiên cứu cho thấy tỉ lệ phát sinh bạo lực gia đình giữa các cặp vợ chồng từ độ tuổi 19 đến 65 là 45,5%. Tỉ lệ này tăng 5,2% so với kết quả khảo sát năm 2007 và giảm 8,3% so với năm 2010. Kết quả này cho thấy mức độ phát sinh tình trạng bạo lực gia đình giữa các cặp vợ chồng chiếm đến gần một nửa số lượng người tham gia khảo sát. Hơn nữa, đến 55% người tham gia khảo sát cho rằng có ý định khai báo khi gặp phải tình trạng bạo lực gia đình, tuy nhiên trên thực tế, sau khi tình trạng này phát sinh, 97,6% nữ giới và 98,9% nam giới lại không hề yêu cầu sự trợ giúp từ bên ngoài. Tỉ lệ đã từng khai báo với cảnh sát chỉ chiếm 2,15% ở nữ giới và 0,3% ở nam giới. Tỉ lệ sử dụng

đường dây nóng hỗ trợ phụ nữ (1366) chỉ chiếm không quá 0,4% ở nữ giới và 0,3% ở nam giới (Lee Gi-soo, 2013). Điều này cho thấy hệ thống hỗ trợ phòng chống bạo lực gia đình mang tính chính thức vẫn chưa được tìm đến và sử dụng một cách hiệu quả. Sau khi bạo lực gia đình diễn ra, 65,1% người bị hại gặp phải các chấn thương về tâm lý, thường xuyên cảm thấy “thất vọng và bất lực”, 43,6% “có cảm giác phẫn nộ hay hận thù đối phương”, 38,5% “cảm thấy bất an và u uất”, 23,6% “luôn có suy nghĩ về hành vi bị bạo lực từ đối phương” (Lee Gi-soo, 2013).

Có thể thấy bạo lực gia đình trong xã hội Hàn Quốc hiện nay đang diễn tiến ở nhiều chiều cạnh, kéo dài, có tính lặp lại và có khả năng gia tăng mức độ nghiêm trọng. Bên cạnh đó, các loại hình bạo lực gia đình ngày càng trở nên đa dạng với những mức độ nghiêm trọng hơn. Thông thường, bạo lực trong các gia đình Hàn Quốc thường xảy ra theo chiều hướng người chồng gây ra cho người vợ. Tuy nhiên, nó cũng có khuynh hướng mở rộng thành bạo lực giữa người chồng đối với thành viên gia đình nhà vợ hoặc bạo lực đối với con cái (Noh Soon-gyu, 2012). Bạo lực gia đình đã gây ảnh hưởng đến mối quan hệ lành mạnh giữa các thành viên trong gia đình, gây ảnh hưởng đến sự ổn định của gia đình cũng như xã hội.

3. Các chính sách, mô hình phòng chống bạo lực gia đình tại Hàn Quốc và hạn chế

Đứng trước thực trạng bạo lực gia đình gia tăng về mức độ và tính nghiêm trọng, Chính phủ Hàn Quốc đã và đang xây dựng, triển khai thực hiện một số chính sách cũng như mô hình phòng chống bạo lực gia đình.

Về phương diện luật pháp, từ những năm 1980, Hàn Quốc đã nhận định bạo lực gia đình là một trong những hành vi làm xâm hại đến nhân quyền và sự ổn định của gia đình, do đó đã tiến hành những nghiên cứu chuyên sâu về bạo lực gia đình. Ngày 13 tháng 12 năm 1997, bản dự thảo điều luật số 5436 mang tên “Luật đặc biệt xử phạt tội phạm bạo lực gia đình”, tiếp đó ngày 31 tháng 12 năm 1997, bản dự thảo điều luật số 5487 mang tên “Điều luật liên quan đến phòng chống bạo lực gia đình và bảo vệ người bị hại” đã được đưa ra lấy ý kiến. Cả hai điều luật này đã được chính thức thi hành từ ngày 1 tháng 7 năm 1998. Bên cạnh đó, từ năm 2001, các công việc có liên quan đến phòng chống bạo lực gia đình đã được chuyển giao từ Bộ Phúc lợi và bảo vệ xã hội sang Bộ Phụ nữ và Gia đình, đồng thời xây dựng “Phương án đối sách tổng hợp phòng chống bạo lực với phụ nữ” (Beon Sang-hae, 2011). Với đề án này, Chính phủ Hàn Quốc đã bắt đầu xây dựng nên nền tảng đầu tiên mang tính hệ thống nhằm phòng chống bạo lực gia đình một cách tích cực và hiệu quả. Sau khi điều luật đặc biệt

đối với bạo lực gia đình năm 1998 được ban hành, năm 2003, Bộ Phụ nữ và Gia đình Hàn Quốc đã tiến hành điều tra về thực trạng bạo lực gia đình trên quy mô toàn quốc và áp dụng chế độ án treo không giam giữ đối với người gây ra bạo lực gia đình.

Từ việc xây dựng nên hệ thống các điều luật liên quan đến phòng chống bạo lực gia đình, Chính phủ Hàn Quốc cũng như các tổ chức xã hội dân sự đã cùng phối hợp xây dựng và triển khai vận hành các mô hình phòng chống bạo lực gia đình. Theo báo cáo của Bộ Phụ nữ và Gia đình Hàn Quốc, mô hình này là sự kết hợp của nhiều hoạt động phòng chống bạo lực gia đình, bao gồm ba nội dung chính sau đây:

Một là, hệ thống hỗ trợ khẩn cấp đối với nạn nhân của bạo lực gia đình của cảnh sát địa phương. Hệ thống này bao gồm các đường dây nóng hỗ trợ người bị bạo hành, bao gồm đường dây nóng 112 và 1366. Số điện thoại 112 được sử dụng khi nạn nhân hoặc những người xung quanh muốn khai báo với cảnh sát. Cảnh sát sau đó sẽ hỗ trợ để cách ly nạn nhân khỏi người gây ra bạo lực gia đình, cũng như có các đối ứng kịp thời. Đường dây nóng 1366 được thiết lập thống nhất trên toàn quốc, với mục đích cứu trợ, bảo vệ khẩn cấp hoặc tư vấn về bạo lực gia đình, bạo lực trên cơ sở giới hay mua bán mại dâm đối với phụ nữ suốt 24 giờ/ngày trong 365 ngày/năm (không có ngày nghỉ).

Hai là, hỗ trợ tư vấn luật miễn phí cho nạn nhân của bạo lực gia đình. Các đơn vị chuyên trách công việc này gồm có: Tổng cục Cứu trợ pháp luật Hàn Quốc và Trung tâm Tư vấn pháp luật gia đình Hàn Quốc. Các đơn vị này cung cấp các dịch vụ tư vấn về luật để nạn nhân của bạo lực gia đình có thể nhận thức rõ hơn về luật, từ đó có phương án giải quyết với trường hợp của chính mình.

Về chương trình hỗ trợ tư vấn và cứu trợ về mặt luật pháp dành cho nạn nhân của bạo lực gia đình, hiện tại ở Hàn Quốc có 132 cơ sở trên toàn quốc trực thuộc Tổng cục Cứu trợ pháp luật Hàn Quốc. Ngoài ra còn có 31 cơ sở tư vấn về pháp luật liên quan đến gia đình, cùng với đường dây nóng 1644-7077.

Ba là, hỗ trợ về nhà ở, tư vấn tâm lý, hỗ trợ trị liệu về tinh thần và thể chất cho nạn nhân của bạo lực gia đình cũng như người gây ra bạo lực gia đình. Các đơn vị chuyên trách công việc này gồm có: các đoàn thể ở địa phương, trung tâm hỗ trợ phụ nữ, các khu nhà tạm lánh, trung tâm tư vấn, trung tâm tư vấn một cửa, v.v.

Dưới đây là con số thống kê về các trung tâm tư vấn bạo lực gia đình

và khu nhà tạm lánh phòng chống bạo lực gia đình theo khu vực tại Hàn Quốc (tính đến ngày 1 tháng 1 năm 2017).

Nhìn vào bảng 1 có thể thấy các trung tâm phòng chống bạo lực gia đình tại Hàn Quốc được bố trí rộng khắp toàn quốc, với tổng số khoảng 200 khu, tập trung ở khu vực thủ đô và vùng thủ đô là Seoul và Gyeonggi-do.

Các khu nhà tạm lánh này được thành lập với mục đích hỗ trợ khẩn cấp tạm thời cho nạn nhân của bạo lực gia đình gồm chỗ ở, ăn uống. Tính đến tháng 1 năm 2017, tại Hàn Quốc có trên 60 khu nhà tạm lánh dành cho nạn nhân của bạo lực gia đình, giúp nạn nhân giải quyết nhu cầu ăn ở cấp thiết. Bên cạnh đó, tại Hàn Quốc còn cung cấp dịch vụ nhà ở thuê cho phụ nữ là nạn nhân của bạo lực gia đình. Tính đến tháng 1 năm 2017, trên toàn quốc có gần 300 khu nhà ở như vậy.

Bên cạnh các khu nhà tạm lánh, chính phủ Hàn Quốc còn vận hành chương trình trị liệu cho nạn nhân của bạo lực gia đình. Chương trình này bao gồm: hỗ trợ chi phí điều trị, trị liệu về thể xác cũng như tinh thần đối với các nạn nhân của bạo lực gia đình; hỗ trợ ổn định sức khỏe và tâm lý dành cho phụ nữ mang thai gặp phải bạo lực gia đình; thăm khám và trị liệu y tế đối với phụ nữ mang thai; cung cấp gói y tế đối với trẻ sơ sinh trong gia đình có bạo lực gia đình.

Bảng 1. Thống kê số lượng trung tâm tư vấn phòng chống bạo lực gia đình tại Hàn Quốc (tính đến ngày 1 tháng 1 năm 2017)

Tỉnh/Thành phố	Số lượng
Seoul	34
Busan	11
Daegu	4
Incheon	6
Gwangju	7
Daejeon	5
Ulsan	4
Gyeonggi	42
Gangwon	11
Chungbuk	7
Chungnam	13
Jeonbuk	9
Jeonnam	10
Gyeongbuk	22
Gyeongnam	15

Nguồn: Báo cáo về thực trạng phòng chống bạo lực gia đình tại Hàn Quốc (Bộ Gia đình và Phụ nữ Hàn Quốc, năm 2017)

Bảng 2. Thống kê số lượng các khu nhà tạm lánh dành cho nạn nhân bạo lực gia đình tại Hàn Quốc (tính đến ngày 1 tháng 1 năm 2017)

Tỉnh/Thành phố	Số lượng
Seoul	12
Busan	3
Daegu	3
Incheon	1
Gwangju	4
Daejeon	1
Ulsan	1
Gyeonggi	12
Gangwon	5
Chungbuk	3
Chungnam	4
Jeonbuk	4
Jeonnam	4
Gyeongbuk	2
Gyeongnam	6

Nguồn: Báo cáo về thực trạng phòng chống bạo lực gia đình tại Hàn Quốc (Bộ Gia đình và Phụ nữ Hàn Quốc, năm 2017)

Bảng 3. Thống kê số lượng nhà ở cho thuê cho phụ nữ là nạn nhân của bạo lực gia đình (tính đến ngày 1 tháng 1 năm 2017)

Tỉnh/Thành phố	Số lượng
Seoul	10
Busan	40
Daegu	20
Incheon	18
Gwangju	20
Daejeon	22
Ulsan	28
Gyeonggi	25
Gangwon	10
Chungbuk	11
Chungnam	10
Jeonbuk	10
Jeonnam	10
Gyeongbuk	10
Gyeongnam	42

Nguồn: Báo cáo về thực trạng phòng chống bạo lực gia đình tại Hàn Quốc (Bộ Gia đình và Phụ nữ Hàn Quốc, năm 2017)

Thêm vào đó, để hồi phục những thương tổn do bạo lực gia đình gây ra, cũng như tránh để bạo lực gia đình không tái diễn, Chính phủ Hàn Quốc còn có các chương trình trị liệu - hồi phục đặc biệt dành cho nạn nhân của bạo lực gia đình.

Như vậy, có thể thấy, trước thực trạng bạo lực gia đình gia tăng về số lượng cũng như mức độ nghiêm trọng, Chính phủ Hàn Quốc đã xây dựng và vận hành mô hình phòng chống bạo lực gia đình. Đây là mô hình phức hợp bao gồm từ việc xây dựng và ban hành luật liên quan đến phòng chống bạo lực gia đình đến các chương trình hỗ trợ khẩn cấp cho nạn nhân của bạo lực gia đình như sự tham gia của đội ngũ cảnh sát địa phương, sự vận hành của các đường dây nóng, các khu nhà tạm lánh, các chương trình hỗ trợ tư vấn tâm lý, tư vấn luật cho nạn nhân của bạo lực gia đình, các chương trình trị liệu tâm lý, tinh thần, thể chất cho nạn nhân của bạo lực gia đình cũng như người gây ra bạo lực gia đình. Mô hình này được phối hợp thực hiện giữa các cơ quan chức năng địa phương, nhằm đảm bảo tính thống nhất và hiệu quả trong phòng chống bạo lực gia đình. Không thể phủ nhận tính hệ thống của mô hình phòng chống bạo lực gia đình của Chính phủ Hàn Quốc. Với mô hình này, Hàn Quốc đã và đang xây dựng nên được nền tảng pháp lý và mạng lưới liên kết mang tính xã hội khá hiệu quả trong phòng chống bạo lực gia đình.

Tuy nhiên, thực tế cho thấy các chính sách cũng như mô hình này khi triển khai vẫn gặp phải những hạn chế nhất định.

Trước hết, nhiều nghiên cứu đã chỉ ra rằng hiện tại tại Hàn Quốc, hệ thống đối ứng với bạo lực gia đình, đặc biệt bạo lực giới chỉ mới dừng lại ở mức độ xử lý sau khi sự việc xảy ra, chứ chưa có một lộ trình thích hợp và hiệu quả nhằm phòng chống bạo lực gia đình, bạo lực giới. Năm 1994, việc ban hành luật đặc biệt đối với bạo lực trên cơ sở giới đã giúp cho vấn đề bạo lực đối với phụ nữ cũng như vấn đề nhân quyền của phụ nữ được xã hội hóa. Tuy nhiên, trên thực tế, một hệ thống luật pháp mang tính hệ thống vẫn còn thiếu hụt. Năm 2002, đối sách tổng hợp đối với bạo lực gia đình và bạo lực trên cơ sở giới đã được xây dựng, tuy nhiên vẫn chưa đạt được hiệu quả như mong đợi.

Để đánh giá mức độ hài lòng với hệ thống hỗ trợ phòng chống bạo lực gia đình tại Hàn Quốc, các nghiên cứu đã được triển khai, cho thấy hạn chế trong công tác phòng chống bạo lực gia đình thường nằm ở tính thực tiễn của luật, tính kịp thời của mô hình hỗ trợ nạn nhân bạo lực gia đình, tính có lộ trình của các chính sách, chế tài đối với bạo lực gia đình. Tổng hợp kết quả của các công trình nghiên cứu về bạo lực gia đình tại Hàn Quốc thời gian vừa qua, Lee Gi-soo (2014) đã đưa ra các hạn chế chủ yếu như sau:

Một là sự thiếu thống nhất trong các điều luật về phòng chống bạo lực gia đình. Ở luận điểm này, Lee Gi-soo đã chỉ ra rằng “việc xử lý bạo

lực gia đình thường đặt trọng tâm ở việc điều chỉnh hành vi của người gây ra bạo lực gia đình trong khi việc bảo vệ an toàn cho người bị hại chỉ có thể đạt được một cách gián tiếp” (Lee Gi-soo, 2013). Chính sách bảo vệ nạn nhân của bạo lực gia đình căn cứ theo Luật Phòng chống bạo lực gia đình cũng cho thấy thủ tục tố tụng còn chậm chạp, chưa có tính liên kết đồng bộ. Đặc biệt, trong điều luật xử lý người gây ra bạo lực có nêu rõ “mục đích của điều luật xử lý người gây ra bạo lực gia đình nhằm điều chỉnh môi trường và hành vi của người gây ra bạo lực gia đình, nhằm phục hồi lại sự ổn định của gia đình”, cho thấy ở một phương diện nào đó, người gây ra bạo lực gia đình được nhìn nhận như một thành viên trong gia đình cần sự giúp đỡ, khiến việc bảo vệ nạn nhân của bạo lực gia đình bị xem nhẹ đi. Một số nghiên cứu đã chỉ ra rằng đây chính là một trong những yếu tố dẫn đến sự thất bại trong công tác bảo vệ người bị hại, xử lý người gây ra bạo lực gia đình (Jo Joo-Eun, 2012).

Hai là sự bất cập trong việc tiếp cận và xử lý hình sự đối với bạo lực gia đình. Trong thời gian vừa qua, việc xử lý hình sự đối với hành vi bạo lực gia đình được quy định căn cứ theo Luật Xử lý bạo lực gia đình, tức là tính chất pháp chế có liên quan đến bạo lực gia đình đã hoàn toàn có thể được quy định theo luật hình sự và người dân có quyền mong đợi vào việc phòng chống bạo lực gia đình, bảo vệ nạn nhân của bạo lực gia đình một cách tích cực. Tuy nhiên, trên thực tế, việc xử lý hình sự này nhiều khi vẫn chậm trễ và gặp nhiều bất cập (Kim Jae-min, 2013). Nhiều nghiên cứu chỉ ra rằng việc can thiệp của cơ quan hình sự nhằm xử lý người gây ra bạo lực gia đình chỉ có thể làm tạm ngưng bạo lực vào thời điểm khai báo nhưng sau đó lại khiến bạo lực trở nên nghiêm trọng hơn. Rốt cuộc, luật hình sự đối với phòng chống bạo lực gia đình cũng như việc thi hành luật đã không thể trở thành phương án giải quyết mang tính căn bản cho bạo lực gia đình.

Ba là “cái bẫy” trong việc tôn trọng ý kiến và lập trường của nạn nhân bạo lực gia đình khi điều tra các vụ việc liên quan đến bạo lực gia đình. Nghiên cứu của Lee Gi-soo (2014) đã chỉ ra rằng việc thực hiện điều tra các vụ việc liên quan đến bạo lực gia đình tại Hàn Quốc thường được tiến hành căn cứ theo lời khai thực tế, ý kiến và lập trường của nạn nhân. Tuy nhiên, điều này có thể khiến cơ quan điều tra rơi vào một cái bẫy do chính mình tạo ra, tức là không khai thác và đánh giá được khách quan mức độ nghiêm trọng của các vụ việc bạo lực gia đình, dẫn đến không hỗ trợ kịp thời được cho các nạn nhân của bạo lực gia đình.

Bốn là thiếu liên kết trong đối phó với bạo lực gia đình. Tại Hàn

Quốc, từ tháng 3 năm 2014, Sở Cảnh sát thành phố Seoul đã lập nên một nhóm giải pháp nhằm đối phó với tình trạng bạo lực gia đình. Mô hình này bao gồm trung tâm tư vấn bạo lực gia đình, bộ phận chuyên trách tại thành phố, hội cứu trợ trẻ em, bệnh viện, v.v. với mục đích triển khai xây dựng một hệ thống hợp lực đa cơ quan cùng tham gia vào công tác phòng chống bạo lực gia đình. Có thể coi đây là một sự đổi mới đáng lưu ý của Sở Cảnh sát Seoul - Hàn Quốc. Tuy nhiên, mô hình này chưa phối hợp được một cách toàn diện với các cơ quan chuyên trách khác tại thành phố và do đó hoạt động chưa hiệu quả.

4. Kết luận

Hàn Quốc là một quốc gia chịu ảnh hưởng lớn của hệ tư tưởng hệ Nho giáo, đề cao vai trò của người đàn ông trong gia đình, chế độ gia trưởng là một trong những nguyên nhân dẫn tới bạo lực gia đình. Tình trạng bạo lực gia đình ở Hàn Quốc hiện nay đang diễn tiến ở nhiều chiều cạnh và thể hiện tính phức tạp với nhiều loại hình bạo lực gia đình ngày càng gia tăng. Chính phủ Hàn Quốc đã và đang xây dựng, triển khai một số chính sách và mô hình phòng chống bạo lực gia đình. Tuy nhiên, những chính sách, mô hình đó vẫn có những hạn chế bởi tính thực tiễn và chế tài đối với người gây ra bạo lực chưa phù hợp.

Tình trạng bạo lực gia đình hiện nay ở Việt Nam cũng đang trở nên một vấn đề xã hội hết sức đáng báo động. Bạo lực gia đình gây ra nhiều hậu quả nghiêm trọng đến quyền con người, sức khỏe tinh thần và thể chất của các cá nhân. Đặc biệt, nó gây ảnh hưởng đến sự ổn định của gia đình cũng như của toàn xã hội.

Liên hệ với các chính sách và mô hình phòng chống bạo lực gia đình tại Hàn Quốc, có thể thấy Việt Nam cũng cần xây dựng các mô hình phòng chống bạo lực gia đình trong đó có sự liên kết, phối hợp chặt chẽ giữa các cấp, các ngành, tổ chức và cá nhân. Đó không chỉ là hỗ trợ khẩn cấp khi bạo lực gia đình đã xảy ra, mà cần được xây dựng theo một lộ trình nhất quán và đồng bộ để có thể đạt được hiệu quả cao nhất trong ngăn ngừa và phòng chống bạo lực gia đình. ■

Chú thích

(1) Bài viết là sản phẩm của Đề tài cấp Bộ: "*Ảnh hưởng của các yếu tố môi trường xã hội và kinh tế đến bạo lực gia đình hiện nay*" (Mã số: KHXXH-GĐ/16-19/04). Đề tài thuộc Chương trình NCKH cấp Bộ "Nghiên cứu đánh giá tổng thể về gia đình thời kỳ công nghiệp hóa, hiện đại hóa đất nước, hội nhập quốc tế" của Viện Hàn lâm Khoa học xã hội Việt Nam.

Tài liệu trích dẫn

- Beon Sang-hae. 2011. *Phân tích nội dung và tính hiệu quả của chương trình tư vấn phòng chống bạo lực gia đình*. Luận án tiến sĩ, Đại học Seoul Venture.
- Bộ Phụ nữ và Gia đình Hàn Quốc. 2017. *Báo cáo về thực trạng phòng chống bạo lực gia đình tại Hàn Quốc*.
- Bộ Phụ nữ và Gia đình Hàn Quốc. 2013. *Chính sách, hệ thống luật pháp và hoạt động nhằm phòng tránh bạo lực gia đình ở nước ngoài - Trọng tâm ở Mỹ - Anh - Úc*. Viện Phát triển Quyền phụ nữ Hàn Quốc.
- Cục Thống kê Hàn Quốc. 2015. *Điều tra toàn quốc về thực trạng bạo lực gia đình Hàn Quốc từ năm 2004-2007*. Cục Thống kê Hàn Quốc.
- Điều luật đặc biệt liên quan đến việc xử phạt tội phạm bạo lực gia đình Hàn Quốc, Điều số 2.
- Jo Joo-Eun và cộng sự. 2012. *Thực trạng chính sách phòng tránh bạo lực gia đình và bảo vệ người bị hại và bài toán nhằm cải thiện*. Báo cáo số 158, Cục Điều tra Lập pháp Quốc hội Hàn Quốc.
- Kim Jae-min. 2014. "Phương án cải thiện hệ thống luật đặc biệt liên quan đến bạo lực gia đình". *Nghiên cứu về người bị hại*, Quyển 21, Số 2, Hiệp hội Người bị hại.
- Kim Seung-Kwon. 2007. *Thực trạng và bài toán chính sách đối với bạo lực gia đình*. Viện Nghiên cứu Bảo vệ Xã hội Hàn Quốc.
- Kim Eun-Kyung và cộng sự. 2009. *Nghiên cứu về thực trạng vận hành của các chính sách hệ thống luật pháp xử lý bạo lực gia đình hiện hành và phương án cải thiện*, Viện Nghiên cứu Chính sách hình sự Hàn Quốc.
- Lee Gi-soo. 2013. *Nghiên cứu về thực trạng bạo lực gia đình tại Hàn Quốc năm 2013*. Bộ Gia đình và Phụ nữ Hàn Quốc, Viện Nghiên cứu Chính sách phụ nữ Hàn Quốc.
- Lee Ho-joong. 2007. "Đánh giá 10 năm ban hành và thực hiện Luật đặc biệt xử lý tội phạm bạo lực gia đình". *Nghiên cứu Chính sách hình sự*, Quyển 19, Số 3.
- Noh Soon-gyu. 2012. *Nghiên cứu về nguyên nhân và phương án giải quyết bạo lực gia đình*. Viện Nghiên cứu Doanh nghiệp và kinh doanh Hàn Quốc
- Park Boo-jin. 2002. "Vị thế của gia trưởng trong gia đình hiện đại Hàn Quốc". *Tap chí Nghiên cứu Cuộc sống gia đình phụ nữ*.